

ΜΗΝΥΜΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ 2019

του Μητροπολίτου Μεσογαίας & Λαυρεωτικής Νικολάου

Ἡ Ἐκκλησία μας τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς γιορτάζει τὴν κάθοδο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὴν ἔλευσή Του στὶς ψυχές τοῦ καθενός μας. Ὁ κάθε ἕνας μας ἔχει αὐτὴν τὴν προσδοκία νὰ ἔλθει τὸ Ἅγιο Πνεῦμα μέσα του, νὰ τὸν ἀλλάξει, νὰ τὸν μεταμορφώσει, νὰ τοῦ δώσει αὐτὸ πού τοῦ χρειάζεται καὶ ἴσως δὲν τὸ ξέρει, νὰ ἀποκτήσει τὴν αἴσθησι τῆς θεϊκῆς παρουσίας ὅχι μόνον γύρω του ἀλλὰ μέσα του.

Τὸ πρῶτο στοιχεῖο πού ἔχει ἡ ἔλευσι καὶ ἡ παρουσία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κρύβεται πίσω ἀπὸ τὶς λέξεις «ὁμοθυμαδόν» καὶ «ἐπὶ τῷ αὐτῷ». Εἶπε ὁ Κύριος στοὺς ἀποστόλους: μὴν ἀπομακρυνθεῖτε ἀλλὰ νὰ παραμείνετε ὅλοι μαζί στὴν Ἱερουσαλήμ «ἕως οὗ ἐνδύσασθε δύναμιν ἐξ ὕψους». Τοὺς εἶπε λοιπὸν νὰ μείνουν προσδοκῶντας τὴ δύναμη τὴν ἐξ ὕψους, ἡ ὁποία εἶναι τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Καὶ βλέπουμε ὅτι οἱ ἀπόστολοι παραμένουν, ὅπως ἀναφέρεται στὶς Πράξεις, «ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τῷ αὐτῷ», στὸν ἴδιο χῶρο, μαζεμένοι, μὲ κοινὴ προσδοκία καὶ ἕνα πνεῦμα.

Αὐτὸ τὸ φρόνημα τῆς κοινωνίας, ἡ αἴσθησι ὅτι δὲν μᾶς χωρίζουν οἱ διαφορές μας εἶναι πού πιστοποιεῖ τὴν συγγένειά μας μὲ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, τὴν ἐγγύτητά μας μαζί Του, τὸ ἂν ὑπάρχει κάπως στὴ ζωὴ μας. Δὲν μᾶς χωρίζουν οἱ ἀντιθέσεις μας. Δὲν μᾶς χωρίζουν τὰ λάθη τῶν ἄλλων, ἀλλὰ εἴμαστε ὅλοι μαζί. Μᾶς ἐνώνει ὁ ἕνας καὶ κοινὸς στόχος. Μᾶς ἐνώνει ἡ κοινὴ προσδοκία. Μᾶς ἐνώνει αὐτὸ τὸ ἴδιο πνεῦμα τὸ ὁποῖο περιμένουμε

νά λάβουμε. Όταν νοιώθουμε δυσκολίες, όταν νοιώθουμε ξένοι, τότε απουσιάζει τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Αὐτὴ ἡ χαρὰ ποὺ νοιώθουμε ὅταν εἴμαστε μαζί στὴν ἐκκλησία, «ὁμοθυμαδόν», «ἐπὶ τῷ αὐτῷ» προσδοκῶντας τὴν κάθοδο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἶναι ποὺ δικαιολογεῖ τὴν παρουσία μας στὴ Θεία Λειτουργία.

Ἐπὶ ἕνα δεύτερο στοιχεῖο τὸ ὁποῖο κρύβεται πίσω ἀπὸ τὴν ἐκφραση ὅτι τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ἦρθε **«ὡσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας»**, σὰν ἕνα ρεῦμα ἀπότομο. Αὐτὸ ἐκφράζει τὴν δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Δὲν εἶναι μόνο ὅτι γίνεται δυνατὸς ὁ χριστιανὸς ἀλλὰ εἶναι ὅτι αἰσθάνεται τὴν δύναμη τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία μπορεῖ τὰ πάντα νὰ ἀλλάξει γύρω του, ἀλλὰ μπορεῖ καὶ νὰ ἀλλάξει καὶ τὰ πάντα μέσα του. Μετά, λοιπόν, τὴ δική μας κοινωνία καὶ ἐνότητα ἔρχεται ἡ αἴσθησις τῆς ξαφνικῆς ἐπεμβάσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ ποὺ παρεμβαίνει στὴ ζωὴ μας.

Ἐπὶ ἕνα τρίτο στοιχεῖο. Ἐρχεται τὸ Ἅγιο Πνεῦμα καὶ ὑπογραμμίζει τὴ διαφορετικότητα τῶν ἀνθρώπων • **«ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέραις γλώσσαις»**. Ἐχομε διαφορετικὲς γλώσσες, διαφορετικὰ δῶρα. Μιὰ διαφορετικότητα ποὺ δὲν χωρίζει ἀλλὰ συμπληρώνει καὶ ἐνώνει. Χαιρόμαστε ποὺ ὁ Θεὸς δίνει στὸν κάθε ἕνα μας ἕνα διαφορετικὸ δῶρο. Παναγιουργεῖ ἡ ψυχὴ μας μέσα ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀρμονία τῆς Πεντηκοστῆς. Δὲν μᾶς ἐνοχλεῖ ὅτι ὁ ἄλλος μπορεῖ νὰ ἔχει διαφορετικὴ ἐκφραση καὶ διαφορετικὴ ἴσως αἴσθησις τοῦ Θεοῦ. Καὶ οἱ ἀπόστολοι ἦταν τόσο διαφορετικοί • ὁ Πέτρος ἀπὸ τὸν Παῦλο, ὁ Ἰωάννης ἀπὸ τὸν Πέτρο. Ἀλλὰ καὶ οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας • ὁ Μέγας Βασίλειος ἀπὸ τὸν ἅγιο Γρηγόριο τὸν Θεολόγο. Ἐντελῶς διαφορετικοὶ ἄνθρωποι μὲ ἄλλα δῶρα, ἐκφράζοντας ὅμως τὴν ἴδια ἀλήθεια.

Καὶ ἕνα τέταρτο στοιχεῖο • **«ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος ἁγίου»**. Γέμισαν ἀπὸ τὴν αἴσθησις καὶ τὴν παρουσία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, γέμισαν ὁ οἶκος ποὺ ἦσαν καθήμενοι, καὶ μετὰ γέμισαν καὶ οἱ καρδιές τους μὲ αὐτὴν τὴν αἴσθησις τῆς πληρότητος, τοῦ ὅλου, ὅτι τὰ ἔχομε ὅλα καὶ δὲν μᾶς λείπει καὶ τίποτα. Τὰ πάντα μᾶς δίνει ὁ Θεός. Οἱ μικρὲς ἀναταραχὲς καὶ διαταραχὲς αὐτῆς τῆς ζωῆς δὲν εἶναι τίποτα. Εἶναι ἀπλῶς γιὰ νὰ μᾶς θυμίζουν ὅτι δὲν γίναμε ἀκόμη οὐράνιοι καὶ ὅτι ἀκόμη πατᾶμε στὴ γῆ. Λίγο νὰ μᾶς ταπεινώνουν καὶ κάπως νὰ μᾶς προσγειώνουν.

Τὸ πρῶτο λοιπόν στοιχεῖο εἶναι ἡ **ἐνότητα**, αὐτὴ ἡ αἴσθησις τῆς κοινωνίας ποὺ τόσο τὴν χρειαζόμαστε. Τὸ δεύτερο στοιχεῖο εἶναι ἡ **αἴσθησις**

τῆς δυνάμεως τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ, ὅτι Αὐτὸς ἐνεργεῖ μέσα μας. Τὸ τρίτο εἶναι ἡ **εὐλογημένη διαφορετικότητα** ποὺ ἀναδύει τοῦ καθενός μας τὸ πρόσωπο καὶ μᾶς ἐνώνει μεταξύ μας καὶ μὲ τὸν Θεό. Τὸ τέταρτο εἶναι ἡ **πληρότητα**, ἡ αἴσθηση ὅτι εἴμαστε γεμᾶτοι, ὅτι δέν μᾶς λείπει τίποτα.

Νὰ δώσει ὁ Θεὸς νὰ ἀποκτήσει ὁ καθένας μας τὴν δική του αἴσθηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὴν πιστοποίηση ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι μέσα του. Ἡ χάρις Του νὰ κυριαρχεῖ καὶ στὴ ζωὴ μας καὶ στὴν ψυχὴ μας καὶ νὰ μᾶς μεταμορφώνει γιὰ νὰ μπορούμε ἔτσι νὰ πορευόμαστε καὶ ἐμεῖς ὡς ἀγιοπνευματικοὶ ἄνθρωποι σὲ αὐτὴ τὴ ζωὴ καὶ νὰ ἀξιωθοῦμε ἐν τελειότητι νὰ ἀντικρύσουμε τὸ πρόσωπο τοῦ Θεοῦ στὴ Βασιλεία Του. **Ἀμήν.**

Πεντηκοστή 2019